

fegats buscant habitacions no té preu, és a dir 25 céntims que'ls costarà el número, i per aquest concepte solament ja és regalat. En quant a gravats és fàcil qu'en lluirem més que ni una cara de verola mal cuidada. I referent a escrits, no'm parlem perquè aixó ja ho tenim acreditat i ja ho sab tothom que no'ns agrada alabar-nos.

I ara que ja ens havem saludat, després d'uns quants dies, pocs, per pendrer coratge, rependrem setmanalment nostres estiuencas converses.

EL SIMBOL

Als llegidors de LLIROIA

Ja som aquí aïnats amics amb dalit de treballar tant com mai, tot l'ivern que nostre ploma ha restat adormida dintre el calaix del menjador nou, però al sentir el primer crit de l'aureneta cantant, nostre cor s'ha desvetllat ¡hem arribat a l'estiu!

Els paletes feinejant, cop de paleta per aquí, cop de maseta per allà, han fet bellugar les aranyes ensopides que han restat quietes amb un recó vora la llar.

El rossinyol torna a cantà al mig de l'arbreda sos cants festius i alegres, rublerts d'amor i poesia, anyoradifç de tant temps d'ausencia.

Les herbes dels prats verdeigen totes i nostres montanyes curulles de boscam, arreu escampen perfums de lliroia i farigola.

¡No hi ha paissatge més hermós qu'és el nostre! Aquí una font fresca i deliciosa, al seu redós un prat cobert de margaridoies, pensaments i clavells boscats... una carena florida més enllà coberta d'un mantell d'or fi, fent ofrena a la verge de les flors i d'un corriol florit de la montanya, baixa saltironejant una xamosa pagesa amb un cistell de viram sana i fresca com les violes collides pel més de Març al mig d'una ombriçola boscúria.

De tant en tant al peu d'un camí net, mig perdut, una creu de fusta mal plantada ahont resten olvidats els records d'una trista data d'aquell temps.

Salut llegidors del poble que sovint ens trovem aprop l'estufa matant l'allarga i ensopida vetlla del ivern, bon istiu, i vosaltres llegidors forasters, aimants de nostra LLIROIA i de les belleses de nostres encontrades, també salut i ganes de pujar prompte per a organitzar aquelles dolces vetllades estiuencas que son l'alegria dels joves i l'orgull dels pares.

BIELÓ DE MONTSOLIU

De Sacalm a Farnés

De la colecció «Rutes»

«Santa Coloma, niu»
ha dit l'amich de l'ànima.
Santa Coloma, niu!
Per mi be ho es estada.

Petit, petit, petit
l'etzar me'n feya gala,
y'l meu esguard d'infant
el devassall copçava
de les visions sublims
que ses afraus amaguen

Baixava de Sacalm
per ruta espedregada
seguint als traginers
a clot de mitja carga.
Cladells me somriqué,
Vallors me donava ales;
y al sò dels picarols
una cançó esgranava,
cançó d'estudiant,
joyosa y virolada.

Quan som al Rieral
la borja s'aixamplava
sobtantme del Bagis
aquella gran casassa,
de bosch y de conreu
soperbament cercada.

Les fosses hem tombat
y m'entra gréu basarda:
el sol sembla que's pòn
y l'aire y tot s'hi glassa;
ventura que avencém,
y'l Pla de Cán Estrada
ens obra de Farnés
la portalada franca.

«Santa Coloma, niu.
per mi be ho es estada.
Petit, petit, petit
l'etzar me'n feya gala.

ANION BUSQUETS PUNSET

Nit serena

El rossinyol canta
en el bell desmai;
la lluna s'aixeca
en el cim més alt,
fent l'estany de plata,
ahont l'arbre, plorant,
ses llanguides branques
soliu va amagant.

JOSEP SOLDEVILA

Alegrías y dolors

Voltada de un paisatge de rica perspectiva, dalt la serra hi ha l'ermita de Sant Guillelm, quina festa se celebra aquell dia. L'esplendor del mes de Maig, ab cel blavench, tenint al fondo, casi a tocar, el magestuós Montseny quina elevada carena que du al Turó del Home retalla'l celatge, Montnegre al altre costat, i a dreta i a esquerra las agradivoles valls i planas d'aquell hermós recó de món, no pot buscarse major bellesa natural pera extassiar l'ànima i la vista.

Son las tres de la tarda. Dins l'ermita s'hi han aplegat bon nombre de fidels qu'entonan ab mes fervor qu'armonia els goigs del Sant.

Al defora, en una replassetta, quina fita sembla marcar un alt lladoner, bon nombre de parellas saltan i giravoltan al compás de las notas que l'ensa un piano de maneta. Escampats pel vol, s'hi veuhen alguns carros, paradas de fruyta i lleminaduras, rotllos de gent, drets uns, asseguts altres, animant el conjunt d'aquella nota, fentla encare més pintoresca.

Sota'l gran porxo, enfront l'entrada de l'ermita, uns quants jayos estant asseguts a la llisa, recordant épocas de la seva joventut en que, com es natural segons ells, els aplechs que alli's feyan eran molt millors que no